

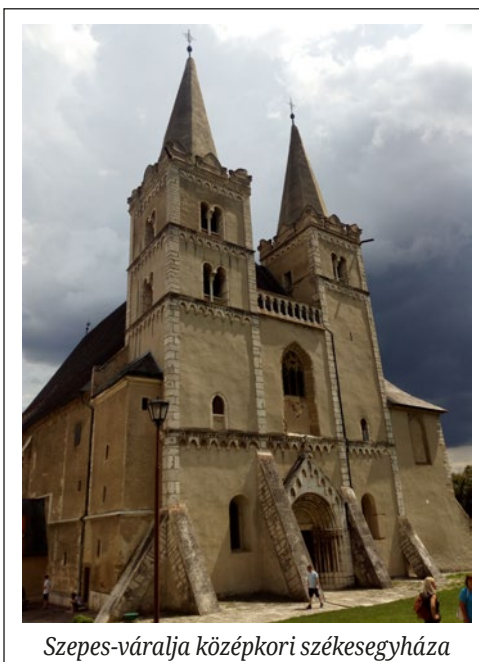
Keresztyének

„A tanítványokat pedig Antióchiában nevezték először keresztyéneknek.”

(Apostolok cselekedetei 11,26)

Vajon mit jelent korunkban a „keresztyén” szó? Miért nevezik épp Antióchiában az apostolokat keresztyéneknek? István vértanú megkövezése után a Jeruzsálemet elhagyó keresztyének tesznek bizonyosságot a Megváltóról ebben a városban. A Szentírás nem menekülteknek nevezi őket, hanem azt írja „szét-szóródtak”. Tehát nem mivoltukat megtagadó, alakoskodó és életüket mentő emberekről van szó, akik igyekeznek észrevétlenül beolvadni új környezetükbe, hanem Krisztus bizonyágtevőiről, akik ezt a helyzetet küldetésként értelmezik, és ennek megfelelően viselkednek. A környezetükben élők számára is szokatlan lehetett, hogy nem megfélemlített, önsajnáló, lelkiileg megtört embereket látnak, akik mindenben az őket befogadók támogatására szorulnak, hanem hitükről bátran beszélő Krisztus követőket. Olyan embereket, akik hálaadással és örömmel beszélnek életük Uráról még akkor is, amikor üldözést kell elszenvedniük a benne vetett hitük miatt. Ez a görögök érdeklődését is felkeltette, és sokan tértek meg az Úrhoz. Mikor pedig Barnabás és Saul egy teljes esztendő telt el Antióchiában, nagy sokaságot taníthatnak. Ennek eredménye, hogy a tanítványokat keresztyéneknek nevezik. Csak ennyi? Beszélni kell Jézusról, és már keresztyének vagyunk? A beszéd maga biztos nem lett volna elég. Jóval többnek kellett történnie, hogy görögül Chriztianuosz -nak, latinul Christiani-nak, magyarul Krisz-

tusi-nak nevezzék a tanítványokat. Itt döntő jelentősége volt Barnabás és Saul (későbbi Pál) ott töltött egy évének. Az érdeklődő sokaság ugyanis azt tapasztalta, hogy itt nem egy bölcsekedéssel ismerkednek meg, amelyből sok-sok volt akkor is. Nem üres beszéddel, hanem akik hirdetik, tanítják Jézus Krisztus evangéliumát, akik megkeresztelkednek, és élő tagjai a gyülekezetnek, azok nem „szaba-

Szepes-váralja középkori székesegyháza

didős elfoglaltságként” értelmezik az igehallgatást, hanem mindennapi lelki kenyérként élnek vele, azaz Krisztusi életet is élnek. Ezen a tanítványok számára **hit** nem Isten létének tudomásul vételét jelenti, hanem az élő Isten ígéretéhez való mindennapi igazodást. A **reménység** nem bizakodást jelent terveink megvaló-

sítását, céljaink elérését illetően, hanem a hitből fakadó bizalmat Jézus Krisztus iránt, aki velünk van a világ végezetéig. A **szeretet** nem ön-tömjénező humanitást jelent, amelyért megdicsérnek az emberek, hanem áldozatos szolgálatot a gyülekezetben, amely szeretet figyel az erőtlenekekre, fegyelmezi a vétkezőket, és felemeli az elesetteket.

Visszatérve feltett kérdésünkre, korunkban is ezt jelenti a „keresztyén” név, vagy csak történelmi-vallási örökségként ismerjük. A körülöttünk élő nem kisszámú, közömbös, vagy egyenesen hitetlen ember felismeri életünkön, magatartásunkon a Krisztusi életjeleket? Isten kegyelme az elmúlt 30 évben sokszor, sokféleképpen mutatta meg, hogy a hitvalló életet az Ő jelei és csodái kísérik. Ismét vannak egyházi iskoláink, mégis sokan inkább a világi iskolákba küldik gyermeküket, „mert ott jobban érvényesül”. Vannak új intézményeink, ahol gyarapodhatunk a hitben és ismeretben, mégis annyi magyarázkodást hallhatunk, miért nem élünk az alkalmakkal. Megvannak a szabad vallásgyakorlás lehetőségei, mégis sokan ragadnak le az üres meséknél, amelyek ömlenek otthonunkba a TV képernyőjén.

Az Antióchiába érkezett testvérek példája ma is áldott útmutatás, a magukat keresztyének vallók számára is arról, hogy mi nem a kereszthordozás sanyarú sorsú üldözöttjei vagyunk, hanem a Krisztusi élet kegyelmében részesült követői Urunknak! Róla kell szólnia életünknek, hogy betöltsük küldetésünket.

Csoma L

Szerkesszük együtt!
szeretetnapar@gmail.com

Lapzárta
október 7.!

Szeretettel hívjuk fel a lelkipásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját.

A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a szeretetnapar@gmail.com; vagy postai címére Ref.

Lelkési Hivatal 076 74 Drahňov 216 küldhetik. Az említett email címre kérjük kizárólag a Szeretetnaptárral kapcsolatos anyagot küldjék! Amennyiben nem kapnak visszajelzést elektronikus levelükre, kérem lépjenek telefonos kapcsolatba a szerkesztőséggel. Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

Elkeseredett szeretet

Örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat. (Jer 31,3)

Ijesztő, rémes az, hogy Jeremiás idejében mennyire hűtlenné vált az Úrhoz a választott nép. Isten azonban mégsem fordított hátat a népnek. Isten nem tudja elfelejteni, és elhagyni az ő népét.

Persze, Isten ítélete utoléri a népet, de ez is csak azért van, hogy megtérjenek. Isten gyakran biztatja erre Izráelt. Izráel azonban nem tér meg. Isten mégis azon munkálkodik, hogy Izráel ne rohanjon a pusztulásba.

Ez a nép az Ő Sionja. Az Úr ezt mondta: „Örökkévaló szeretettel szerettelek téged!... (Jer 31,3). És még ezt is mondta: „Avagy nem kedves fiam-e nekem Efraim? Avagy nem kényeztetett gyermek-e? (Jer 31,20). Isten nem tudja elhagyni ezt a tévelygő és állhatatlan népet. Ez a nép mélyen az Isten szívébe van bezárva. Az Úr népe iránti szeretetének semmi alapja sincs. Valaki azt mondta, hogy ez egy „elkeseredett szeretet.”

Ez a szeretet Jézus Krisztusban vált nyilvánvalóvá. Isten tudja, hogy eljön majd az az idő, amikor „szolgálnak az Úrnak az ő Istenüknek, és Dávidnak az ő királyoknak, akit feltámasztok nekik.” (Jer 30,9).

Ez maga Jézus Krisztus.

Ő Immánuel, velünk az Isten. „Mert veled vagyok én, azt mondja az Úr, hogy megtartsalak téged.” (Jer 30,11).

Szabadító az Ő neve: Jézus. Neki adott a Dávid trónja. És uralmának nem lesz vége. (Lk 1,32-33).

Ő a Júda Oroszlánja és az Isten báránya, aki meghal a bűnösökért. Neki adott minden hatalom.

Ő méltó arra, hogy megnyissa a lepecsételt könyvet. (Jel 5,9).

A mai idők

A mi időnkben már egészen másképpen van, mint Jeremiás idejében. Bár mostanság is nagy a tudatlanság, ami a szent Úr Isten megismerését illeti. Látjuk, hogy milyen messzire kerültünk az atyai háztól.

Ez az egyház felszínességében is megnyilvánul. No, meg a megosztottságunkban, a kényelemszeretetünkben és az anyagiaktól való függőségünkben.

Hiszünk-e mi egyáltalán a mi Urunkban igazán?

Vagy hűtlenek vagyunk hozzá?

El tudunk-e szakadni a bálványainktól?

Isten hűsége

Az Úr uralkodik. A Bárány által munkálkodik.

Krisztus elvette az ítélettől való félelmünket. A nyomasztó érzést és a szorongatást Jézus elvette. Ő elviselte bűnünk büntetését. Semmi más módja nincs a mi szabadulásunknak, csakis az Ő halála és az Ő feltámadása által.

Benne bíznak a pogányok. Tulajdonképpen e föld minden népe benne bíz. Ez az Isten Izráel által ismeretessé lett. Isten e népet szívébe fogadta és belőle támasztotta a Megváltót. Aki az Ő nevét segítségül hívja, megtartatik.

Ezzel mindent elmondtunk. Istennek legyen hála ezért.

Egy engedetlen, szófogatlan nép

Lássuk csak: mit tett Izráel? Izráel nem hallgatott az Úrra. Izráel egy szófogatlan, egy engedetlen nép.

Az Apostolok Cselekedetei könyvében olvashatunk többször is arról, hogy Pál apostol a zsinagógában az Isten ígérte-

ről beszél (Dávid magva), de ők nem hallgatnak reá. És ekkor a pogányok felé fordul. Ám ne bízzuk el magunkat, hiszen mi csak beoltott vesszők vagyunk. „És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt.” (1 Móz 12,3). „Akik téged (Izráelt) benyelnek, elnyeletnek.” (Jer 30,16).

Félelmetes kérdés

Mi lesz a végidőkben? Az Úr Izráellel lesz? Pál számára is félelmetes ez a kérdés. „Avagy elvetette-e Isten az ő népét? Bizonyára nem!” (Róm 11,1). Pál éppen úgy vélekedik, mint Jeremiás. Vagyis a nép minden engedetlensége ellenére, Isten nem fordul el tőle és nem vonja meg a nép iránt való szeretetét.

Persze: ők elvetették Krisztust. Inkább úgy mondom, hogy a legtöbben elvetették Krisztust. Ma is olyanok, mint Jeremiás idejében. Semmit sem változtak. Ám a döntés Isten kezében van. Minden Istentől függ. Isten hű az ő népéhez, Isten szereti az ő népét, Isten kiválasztotta őket. Olyan mély érzés ez, hogy fel sem tudjuk fogni.

Az, hogy kit vet el, az az Ő döntése. „Avagy azért botlottak-e meg, hogy eleszenek? Távol legyen, hanem az ő esetük folytán lett az üdvösség a pogányoké...Ha pedig az ő elestük a világnak gazdagsága, és az ő vesztességük a pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességük?” (Róm 11,11-12). És ha megtérnek?... És ha Krisztust elfogadják?... Hihetetlen ez? Talán igen...Ám, ha Izráel felismeri Krisztusban Dávid fiát, akkor ez már életet jelent! (Róm 11,15).

Halott tetemek. De Isten Lelket lehelhet belőlük!

Ez a mi életünkre is érvényes. Mi is úgy viselkedünk, mint Isten népe Jeremiás idejében. Ám Isten bennünket is meg akar tartani Jézus Krisztus által. „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének, és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útjai! Mert kicsoda ismerte meg az ő értelmét, vagy kicsoda volt neki tanácsosa? ...Mert ő tőle, ő általa, és ő reá nézve vannak mindennek. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen.

Csomay Árpád.

Hajdú Zoltán Levente

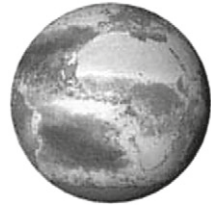
Úton

Amikor
te vezetsz
engem,
tudom, hogy
merre kell
mennem.

Tudom, hogy
félelem nélkül
érhetek célba
végül.

És, bár a hitem
gyenge,
s így tekintek
a végtelenbe,
mégiscsak
arra kérlek,
hadd bízzam
rád magam
végleg.
Amen

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Egy magyar keresztyén ünnepköszöntője 2019. augusztus 20-ra
21. SZÁZADI MAGYAR MI ATYÁNK ELMÉLKEDÉS
 Néhai Jókai Anna reflexiójával

MI ATYÁNK! Előtted mi mindnyájan, kik a földön lakunk, Hungáriában vagy messze a nagyvilágban, testvérek vagyunk, mert kezded és Szent Lelked alkotása minden ember, azok is, akik előttünk éltek és akik majd utánunk jönnek, s városainkban és falvainkban talán még ugyanabból a vízből isznak, ha a forrásokat meg nem mérgezzük, s nem temetjük be azokat féktelen pazarlással, ipari ételeink széthányásával, környezet-mostoha gondatlansággal. Azoknak Atyja, akiket mi nevelünk föl, vagy mások, más értékrend szerint, azoké, akik előttünk 1000 évvel jövőt álmodtak e tájon a kereszt jelében, s fognak még utánunk is álmodni és tervezni a történelmi idő végezetéig, míg magyar szív dobog e tájon: gyönyörű, Európát védő Pannóniánkban. Magas szirtekkel hont védő, ölelő Erdélyünkben, szőke búzátáblás Délvidékünkön, honfoglaló őseink nyomát őriző, regélő, tanúságtévő Kárpátaljankon és okos, mély honszeretet kiérlelt, végváras Felvidékünkön, s szerte az öt kontinensen - érettük és mindnyájunkért, kik alkotásaid vagyunk, s egymásnak magyar fele-barátai bölcs rendelkezés szerint, hogy valóban azok is lehessünk, felkiáltunk Hozzád: **MI ATYÁNK!**

AKI A MENNYEKBEN VAGY. S mert földi dolgaink egyre bonyolultabbak, és már az ég kék ragyogása sem ugyanaz lettünk, s mert magunkba fordult tekintettel, vagy éppen mindenki fölött átnéző öntelt pillantással örök, bölcs célnak meg nem felelhetünk. A mert belénk oltottad a csak Nálad csillapuló istenszomjat, meg az önmagunk meghaladásának páratlan képességét, de a sajtó honvágyat is, mely hazahúz, szülőföldünk magas ege alá, sajtós illatú felnevelő portákra, ami még - olykor drámai gyengüléssel - itt marasztal, ahol zúg az a négy folyó. E vágy pedig feljebb, végtelen mennyei ottho-

nunk, örök hazánk felé is űz minket ősidők óta, hogy Benned találjon enyhülést ajzott szívünk, életen át csillapíthatatlan földi-mennyei honszerelmünk - ezért kitarjuk Feléd egész létünket, s hívunk magunkhoz Téged: **AKI A MENNYEKBEN VAGY.**

SZENTELTESSÉK MEG A TE NEVED. Mert olyan helyen élünk, ahol emberek embereket aláznak meg még ma is, új falak épülnek különféle rétegek közé, s vannak, akik szegyenkezés nélkül, hazug szóval, előítéllettel és ítéletekkel dobálják meg a föld porából kezded által felemelt orcád-fényű alkotásaidat, gyermekeket és időseket, életerős férfiakat és élethordozó asszonyokat, történelmi küzdelmekben helytállókat. És mert annyi szentségtelenség szállja meg naponta lelkünket munkahelyeken, útközben, iskolákban, otthonainkban, a hitvesi ágyban és a médiában, s az önistenítő góg emberbálványozása és emberpusztítása annyi új jellemtorzulást zúdít rá tömegjárdványként népünkre, Isten szent nevének káromlását lobbantva fel százazernyi ajkon másodpercenként és megdöglő gondolatlanul. S mert ezeréves keresztyén hitünket oly sok zavaros gondolat és szó, határainkra tóduló hódító idegenség

veszedelme környékezi, aminek csak erős hittel és egységes népként tudunk ellenállni, s mert annyi mindennapi embertelenség arroganciájában és nemzeti méretű egymást fúrás durva belháborújában tékozzoljuk értékes erőinket, ezért könyörögve kérünk Téged, Uram: **SZENTELTESSÉK MEG A TE NEVED BENNÜNK ÉS KÖZÖTTÜNK!**

JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD! Mivel pedig újra éket vernek közénk a lopakodó vagy nyílt bizalmatlanság külföldi és honi ügynökei, idegen eszmék házalói, és gyanakvások, ármánykodások, gyanúsítások már legyőzöttnek vélt konkolyával hintik tele gondosan ápolt, oltalmazott vetésetet egyházakban, s szerte e maroknyi honban, ezért újra tartunk egymástól, hát betartunk egymásnak, s bizony már alig leljük fel azt a talpalatnyi helyet, ahol testestől-lelkestől nyugalmunk lehet, ahol újra megtaláljuk egymást, s önmagunkra lelünk, ezért hittel kérünk, feljajdul Hozzád lelkünk kiáltása: **JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD - VÉGRE!**

LEGYEN MEG A TE AKARATOD! S mert reánk tör pusztító utálatosságként a szerzés pogány láza, meg a konzumkényeszeres vak vásárlási görcs, fogyasztási pestis, meg az Istent, embert nem kímélő

profitéhség, a vad és elvadító, panamázó és korrupció hegyeket halmozó, nyílt és leplezett, s csak vakondtúrásnyi mértékben leplezett tisztességtelen ügyletelés. És a vadkapitalizmus pogány papjai által feltámasztott materializmus, a disznófejű nagyúr is szertejár közöttünk, s a könnyű, következmények nélküli karrier, pénzmosás és pénzszerzés delejező hatalma foglyul ejt és megsemmisít sok-sok lelket, generációnyi megvezetéssel, és veszteségekkel, így sokan rabszolgáivá válnak a csólátású, értékvesztő anyagiasságnak, mikor ember embert csak eurótermelő gépnek tart, maradék erőnkkel felfohászodunk Hozzád: legyen meg a Te akaratom, de ne így, s ne az övék! *HANEM AMINT A MENNYBEN, ÚGY A FÖLDÖN IS.*

MINDENNAPI KENYERÜNKET ADD MEG NÉKÜNK MA, ÉS BOCSÁSD MEG VÉTKEINKET... ÉS NE VÍGY MINKET KÍSÉRTÉSBE! Ne vétkeink és másokat is megvezető vakságunk szerint fizess meg nekünk, Urunk, mert akkor ki állhatna meg Előtted? Minthogy csak akkor vagy már akkor sem szólunk Hozzád, ha érdekeink, mindennapi kenyérünk, egészségünk, életünk veszélyben forog, s jövőőelő vétkekkel vétkezünk magunk, egymás és ezredéves, otthonadó édes hazánk, hegyeink és folyóink, rónáink és pusztáink ellen, meg sem gondolva a bűnt, mert sokaknak ennyi elég: nekem úgy jó, ahogy van, csak azt elérjem, amit akarok, bármi áron, senki és semmi más nem érdekel. Közben nem veszik észre, hogy áthidalhatatlan árkat ásnak maguk előtt, melybe maguk esnek bele, hol a túlbecsülés, hol az önbecsmérlés forgószelétől sodorva, mint megtartó águkról leszakadt falevelek. S mert csak ritkán tudunk igazán megbocsátani az ellenünk vétkezőknek, és egyre nehezebben cipeljük megbocsátatlan egyéni és közösségi vétkeink számba nem vett, sokasodó vagy leplezett terhét, s már rég a múlté a korábban világszerte ismert hungaricum: a közmondásos magyar udvariasság, ezért kiáltunk Hozzád: *NE VÍGY MINKET KÍSÉRTÉSBE!*

DE SZABADÍTS MEG A GONOSZTÓL! S mert rajtunk még az évtizedeken át belénk sulykolt szolgálalkúság terhe, s még mindig nem tanultunk meg nyers bírvágyunkkal és a hatalommal helyesen bánni, sem egyházban, sem hazában, sem házukban, és szívünk bálványozó tévelygéseit megfékezni, ezért nemzeti és egyéni megújulásunk késlekedése okán

igaz önismeretet és nemzeti önvizsgálatot kérve Tőled, fohászodunk Hozzád, s kiáltjuk: szabadíts meg az ösztöneinkben, ártásokat fabrikáló agyulásainkban, a bennünk, meg körülöttünk lopakodó, soha nem alvó Gonosztól, s adj jó előmenetelt, igaz ügyeinknek győzedelmet, meg azt, hogy utunkon derüljön ránk végre kicsit több öröm, s szánkat töltsse be káromlás helyett kissé több nevetés és az éneklés jó zamata, a gyógyító szó balzsama, ezért szólunk így Hozzád: *SZABADÍTS MEG MINKET A GONOSZTÓL!*

MERT TIÉD AZ ORSZÁG, A HATALOM ÉS A DICSŐSÉG MINDÖRÖKKÉ. És mert hinni akarunk hitünk, munkánk, hétköznapiaink értelmében, népünk, megszenvedett tulajdonú hazánk országnyi és európai emelkedésében, az itthon boldogulás esélyében, kultúránkat töltünk elhódítani akaró idegen talpasok vándorlása közben is, meg Európa meggyengült keresztyén hitének felgerjesztéséért, 500 év után is reformációi megújulásért

kiáltunk: magyarságunkban, ezredéves keresztyén hitünkben, önbecsülésünkben, honfi-szeretletben, egymás megbecsülésében is megújulást kérve Tőled, teljes szívvel, reménységgel valljuk: Tiéd, s hú magyarjaidé, ne pedig másoké legyen az ország, a hatalom és a dicsőség! Kárpát-medence történelmi nevet szerzett és ezredéves nagy tisztességet megélt Hungáriájában Székelyföldtől a felvidéki havasokig, Verecke hágójától Felsőőrre, meg Bácskossuthfalváig ne a pártütőké, idegen érdekek szerencsevadászaié, keleti zsoldosoké, nyugati béreseké, s ne az egyéni haszonszerzésből országot árulóké, panamázóké, és hazárdírozóké legyen e drága föld. Ezért várjuk és munkáljuk a Te Országod növekedését hazánkban, közöttünk, s ezért magunkat Neked újra és újra felajánlva, szeretnénk élni újabb ezredévet tisztuló és erősödő hazánk táján, házuk, egyházaik megtartó közösségeiben nemzedékről-nemzedékre jó békességben. Evégett mondjuk el naponta a szívedben fogant, Lelked által gyémántfényűvé csiszolt Mi Atyánk közimát, s mindezt bizalommal Neked, igazabb, igazságosabb, élhetőbb földi és magyar jövőt hozó, ajándékozni kész jószággal ránk tekintő, irgalmas és szerető Atyánknak, mert Rajtad kívül nincs Isten - Fiad, Üdvözítő Jézus Krisztusunk nevében, aki megtanított minket erre a gyönyörű, igaz és teljes fohászodásra, napi beszélgetésre Veled Szentlelked által. Le-

gyen Tiétek a dicsőség, Atya, Fiú, Lélek, s szálljon fel Hozzátok imáink jó illatátele Kárpát-medencénk minden részéből, meg a nagyvilágban szétszóratásban élő milliányi magyar szívéből, **MOST ÉS MINDÖRÖKKÉ. ÁMEN.**

2016. január 4. volt, délelőtt. Megcsörrent a mobilom. Felvettem. A maga sajátos, szeretetteljes, nyugodt hangján és hangsúlyozásával ezt mondta a hang:

- *Jókai Anna* vagyok. - S mielőtt még gyorsan visszaköszöntem volna, lendületesen folytatta:

- Drága Lajos! Köszönöm a küldeményt, a Keresztttűzben kötetet. Nagyon megrendítő a keresztyénüldözésről írt könyved. Nem tudtam letenni, egy nap alatt átolvastam. Megrendített az utolsó oldalon közölt "Ima menekülőkért, menekültekért". Az is megragadott, amit a szerzői előszóban írtál, a tényigazságról, a személyes sorsigazságról, és az örök igazságról. Meg az írástudók felelősségéről. Szívemből szóltál.

- Köszönöm, engedje meg, hogy erre a megtisztelő telefonhívásra válaszként és köszönetképpen megküldjem 2016-ra írt szabad-vers áldáskívánásomat, meg a Mai Magyar Miatyánkot. Kérem, adja meg email címét.

- Ne haragudj - felkacagott -, azt nem tudom megadni. Nem azért, mert nem szeretném, hanem mert nem olvasok emailt, nem szeretem ezt a műfajt. Nyomtasd ki kérlek, s küldd el lakáscímemre. Mint a könyvet.

- Azonnal megteszem, mert szeretném, ha véleményezné. Megelőlegezett véleménye programadássá vált számomra:

- *Drága Lajos! Most az a legfontosabb, hogy mi keresztyének fogjunk össze. Fogjuk meg szorosán egymás kezét! Nagyon nagy bajban van Európa és úgy látszik, nekünk ismét feladatunk van. Hogy ezt teljesíthessük, össze kell fognunk. Csak ezt akartam mondani, hogy mi, bár különféle a vallásunk, egyházunk, de egy táborban vagyunk, együtt kell tovább küzdenünk. Örülök, hogy elértelek, Isten áldjon...*

Írta Dr. Békefy Lajos

GYÜLEKEZETEINK életéből

Gyermektábor Nagysallón – „Jöjj, itt az idő, hogy dicsérd!”

2019 július 1 és 5-ke között került sor a Barsi Református Egyházmegye idei gyermektáborára. A táborozók számára (37 gyermek, 5 lelkész, 6 segítő) megszokottan a nagysallói református gyülekezet adott helyett a volt iskola épületében és hatalmas udvarán. Az előadásokra a KOEN program alapján került sor. Az előadások és a gyermekekkel való foglalkozások fő célja *„Megláttatni a gyerekekkel, hogy ők is járhatnak társaik előtt jó példával, és ezzel ösztönözni őket a példa-*

ülve énekeltek a tábori énekeinket, megtekintettük a csoportok előadásait majd sütöttük a szafaládét. Esténként az illedelmes viselkedés szabályait próbáltuk megtanulni nemcsak előadás által, hanem a Vuk mese megtekintésével és Écsi Gyöngyi mesemondása által is, aki bevonva a gyermekeket a mesébe, tanította őket a rendre, az engedelmességre, a kézcsókra, a köszöntésre...

Meg vagyok győződve arról, hogy a legtöbb szülő a tőle telhető legjobbat és

Tábori énekünk is e kincs megtalálására hívta fel a táborozók figyelmét „... *Jöjj, úgy, ahogy vagy az Úr elé! Jöjj! Egyszer minden nyelv megvallja, hogy Ő az Úr, és mindenki térdet hajt! De a legnagyobb kincs mégis azokra vár, kik most Őt válsztják!*”

Ezúton kívánok köszönetet mondani a szülőknek, akik ránk merték bízni félőn szeretett gyermekeiket, a gyermekeknek, akik mertek ránk hagyatkozni, a Nagysallói gyülekezetnek, akik helyet biztosítottak a tábor számára, felügyeltek a rendre, a szakácsnéniknek, akiknek köszönhetően a legtöbbször *„úgy jól laktunk, hogy alig bírtunk mozogni”*; az egészségügyi nővérkének, Eszti néninek, a reánk való odafigyeléséért, a segítőknél, akik szabad idejüket nem sajnálva aktívan részt vettek a táborban, a lelkészeknek, akik elfoglaltságaik mellett is részt vettek a tábor szervezésében, és lebonyolításában, Garamszentgyörgyi vendéglátóinknak, és vendégeinknek, akik időt szántak ránk a rohanó világban. **Köszönet mindenkinek, aki talentumainak megfelelően aktívan kivette részét Isten országának építésében!** Köszönet a megértő társaknak, gyermekeknek, szülőknek s mindenkinek, aki akár csak egy imádság által is szívében viselte a tábor, azaz a reánk bízott gyermekek hitügységét! Köszönet tehát az emberé, a hála és a dicsőség az Örökkévaló Istené!

Cs.M.

adásra. Az alkalom vezető igéje *„...légy példa... a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, ... a hitben, a tisztaságban.”* 1 Tim 4,12

Az előadásokra és csoportfoglalkozásokra minden nap délelőtt került sor. A délutáni sziesztát színes programok követték. A sok játék mellett volt kézműves foglalkozás, tábori olimpia, kincskeresés, táncbáz, arcfestés, zumba... Csütörtökön „ki rándultunk“ a Nagysallói táborhelyről, és elmentünk Garamszentgyörgyre megtekinteni a helyi tájházat. A tájház megtekintése kézműves foglalkozással volt összekötve. Majd megnéztük Hasznos Gyula bácsi házi állatait is, végül egy szusszanásra megálltunk a falu „DINO“ parkjában is. Sokat láttunk, és jól éreztük magunkat. Hosszú idő után csütörtökön végre sor került a „kinti“ táborújról megrakására is. A táborújról

legtöbbet nyújtja gyermekének, „kincset a földön“, melyek az életben majd jól jönnek. Ezt kipótlandó, a hét folyamán talentumaink szerint igyekeztünk a gyermekeknek mennyei kincset nyújtani *„ahol (és amit) sem a moly, sem a rozsda nem emészti meg, és ahol a tolvajok nem ássák ki, és nem lopják el.”* Mt 6

Ismét Isten szabad ege alatt

Mint minden évben, úgy az idén is a nyáreleji vasárnapok egyike a 4 gyülekezet számára – Ipolypásztó, Garamsaló, Ipolybél és Zalaba - meghirdetett közös szabadtéri istentiszteleté, családi napé. Így volt ez most is, 2019. július 7-én.

Zalabán a templom mögötti téren van a szabadtéri színpad, polgármesterasszony jóvoltából minden évben valami hozzá adatik, új padok-asztalok, sátrak, fedett filagória, térkő, kicsi híd... Fák, régi malom, aminek a megújítása szintén a falu tervei között szerepel és a Szikince patak ölelése. Napsütés, márcsírípelés... Ebben az idilli környezetben ültünk le a padokra, hogy Isten igéjét, annak üzenetét ezúttal Vadkerty Bálint teológus testvérünk tolmácsolásában hallgassuk. A pálfordulásról szóló ígéhirdetés igazi, Lélekkel, tőzzel teli bizonyágtel volt.

Mivel előző héten volt az egyházmegye gyermektábora, az ott résztvevők közül Szekeres Lilla és Riedly Bence Levente énekeltek 2 dicséretet.

Míg az ebéd készült, az idén a zalabaiakra esett, hogy vendéglátók legyenek – megjegyzem, ez az igazi együttműködés

falun belül, mikor a polgármester és a boltos főznek a gyülekezeti rendezvényen – s a zenészek hangoltak, a jelenlévők megtekinthették az egyházmegye életéről készített kiállítást, amely vándorkiállítás, s erre az alkalomra hoztuk el.

Sípos Dávid és Zsapka Attila koncertje igazi élmény volt, megzenésített verseikkel a szívünkhöz szóltak.

Ebéd és beszélgetés után a délután folytatódott egy találkozóval, a Zalabán élő ill. innét elszármazott 60 év fölöttiek találkozója került sor, ami ugyan nem egyházi rendezvény volt, de a lelkész is pártfogolta az ügyet, s köszöntötte a találkozó résztvevőit. Zalabán egyébként nincs egyetlen olyan rendezvény sem, ahol ne igei bevezetővel, áhítattal kezdődne az alkalom, bárki is legyen a szervező.

Ehhez a naphoz, annak megvalósításához is sokan hozzájárultak, Nyitra Megye Önkormányzatát kell kiemelni, hiszen az ő anyagi segítségük nélkül nem lehetett volna a koncertélményben részünk.

Ismét Isten szabad ege alatt voltunk és ismét jó volt együtt lenni. Mindezért Istené a dicsőség!

Ambrus Erika

Tinitábor Léván

Miként lehet a serdülőknek szívükre helyezni Isten parancsolatait, ha eleve ellenállnak mindennemű elvárásnak, követelésnek, és minden erejükkel elutasítanak bármilyen utasítást vagy parancsot? 2019. július 8-12. között a lévai gyülekezet adott otthont a kollégium épületében huszon-egynéhány fiatalnak és öt vezetőnek. „Nem igazán tudom megszámolni, hogy hány tinitábort éltem már meg, de mindegyikről elmondha-

tom, hogy nagyon értékes volt – így erről is. Ez az a korosztály, mely azonnal látványosan kifejezi, ha valami nem tetszik neki, de mély érzelmekkel viszonyozák, ha megértést és elfogadást élnék meg. Persze a viselkedésük így fel teszi a felnőtteknek a leckét.”

Az idei Tinitábornak a központi témája Tízparancsolat volt, melyet Süll Tamás lelkipásztor, mentálhigiénés szakember boncolgatott, és próbált feltárni a

fiatalok előtt. „Úgy gondolom, hogy bármi okosat és magasztosat is mondtam volna nekik, mit sem ért volna az. Így arra törekedtem, hogy élményszerűen belekerüljünk közösen Isten jelenlétébe. Így állapítottuk meg közösen, hogy a Tízparancsolat nem is parancsokból áll, hanem életre szóló ajándékok. Önmagukban csak üres edények, melyeket Jézus betöltött és nekünk adja Szent Lelkét, hogy a mi életünk is megteljen benne, általa.” Minden nap két parancsolattal foglalkoztunk. Nem hosszú előadások, hanem rövid ráhangoló játékok, kiscsoportos feladatok, és közös kiértékelések által maguk a fiatalok tempójában haladhattunk.

A tábor megszervezésének terheit és a felelősséget Ficzere Tamás nyitrai lelkipásztor vállalta, akinek Antala Éva nagyölvédi, Ambrus Erika garamsalói és Ipolypásztói lelkésznök, és Dukon András

pozbai lelkész voltak szorgos segítői, akik az esti igei elcsendesedéseket, zenei kíséretet, és a délutáni játék programokat bonyolították le, Kassai Gyula és Tímea helyi lelkészpár pedig a helyszín, szállás és minden egyéb szükséges technikai hátteret biztosították. A tábor egyes napjait rendhagyó programpontok is gazdagították. Egyik nap egy személyes bizonyítástételt hallgathattunk meg: Pásztor Ildikó jött el, aki már több éve Amerikában, távol az otthonától él. Másnap Csiba Zoltán, madari lelkész nem mindennapi kerékpáros élményeit osztotta meg velünk. Harmadnap Icsó Sándor vámosladányi lelkész idegenvezetésével Bacskatóhoz kirándultunk és onnan a

Szityinai hegyre túráztunk el.

Hiszem, hogy a fiatalok e pár nap alatt nem pusztá tíz ósrégi parancsolatot tanultak meg, hanem egy olyan sze-

mélyes élményt éltek meg, melyben ajándékként élhették meg az eltöltött pillanatokat.

Süll Tamás

Örömhír gyermektábor titkos ügynökökkel Ipolyságon

Az tábor résztvevői a parókia kertjében (Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

Az Ipolysági Református Egyházközség augusztus közepén immár harmadik alkalommal szervezte meg napközis táborát. Idén titkos ügynökök segítették az örömhír közvetítését a gyermekek felé.

„A napközis tábor fő célja az örömhír átadása Isten szeretetének hirdetésével. Ebben az évben titkos ügynökök jöttek közénk, akik Isten üzenetét derítik fel a tábor alatt” – nyilatkozta a Felvidék.ma-nak **Izsmán Adél**, az Örömhír tábor egyik szervezője.

A titkos ügynökök a Biblián keresztül megfogalmazott isteni üzenetet keresik és továbbítják a gyermekek felé.

A napközis tábor vezérfonala az örömhír átadása, ugyanakkor számos kisézőprogram színesítette az öt napot.

Délutánonként többek között ügyességi játékokkal, számháborúval, kézműves-foglalkozásokkal, sportolási lehetőségekkel gazdagították a programot.

Csütörtökön a titkos ügynökök kincs-

kereső felderítő útra mentek a város területén. A kalandtúra állomásai közt volt a Honti Múzeum, a volt zsinagóga udvara, a piactér, a katolikus templom előtti tér, valamint a nemrég felújított városliget. Kisebb csapatokat alkotva oldották meg a feladatokat, így jutottak el a kincshez, a városligetben elrejtett Bibliához.

A napközis tábornak közel harminc lakója van. Többségük ipolysági, ám a környező településekről is érkeztek érdeklődők. Az érdeklődők közül több volt a visszatérő táborlakó, voltak olyanok is, akik már harmadik éve vesznek részt a táborozáson. Ugyanakkor akadtak új táborozók is.

A napi foglalkozások mellett bibliai történeteket is felelevenítettek. Ottjártunkkor Jézus Krisztus születése és halála volt a központi téma.

Az egyes bibliai történeti magyarázatok mellett aranymondásokat is tanultak a gyermekek. Az egyes napok bibliai idézetei felkerültek a templom falára is.

„A táborban Isten szavát hallgatjuk, ezt értelmezzük a családias, szeretetteljes légkörben” – emelte ki Izsmán Adél.

A tábor zárása a vasárnapi istentiszteleten lesz, ahol bemutatják a tanult énekeket, felelevenítik a bibliai üzeneteket. A tábor szervezését nagyban támogatták a szülők is, akik a tízóraihoz és az uzsonnához valót gyűjtötték össze.

Számos foglalkozás várta a táborlakókat (Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

Az ipolysági református gyülekezet a Barsi egyházmegye kisebb létszámú gyülekezeti közé tartozik. A templomépitő gyülekezet az Ipoly mentén a keresztyén hit végvárának számít. Az istentiszteletek mellett heti rendszerességgel tartanak imaórát, bibliaórát, gyermekeknek szóló istentiszteletet, valamint hittanórákat az oktatási intézményekben. Számos alkalmat tartanak az ünnepek tájékán, illetve rendszeresen szerveznek ifjúsági alkalmakat is, melyekre távolabbi vidékekről is érkeznek fiatalok.

Pásztor Péter / felvidek.ma

Testvérek

Egységnap előtt és után c. beszámolót azzal fejeztem be: „Hétfőn, miután elköszöntünk vendéglátóinktól és megbeszéltük, hogy július 26-28-án látogatnak el hozzánk, s írjuk alá a testvérgyülekezeti szerződést, ... s tele élménnyel és Isten iránti hálával jöttünk haza. A családok, a lelkészek azóta is intenzíven tartják a kapcsolatot, várva a július végi találkozást. Mindezért SDG.” Most ezzel kezdem, az akkori Sárosmagyarberkeszen tett látogatásért is, erdélyi és kárpátaljai testvéreinkért is, július utolsó hétvégéjéért is Isten a dicsőség.

Sárosmagyarberkesz gyülekezetéből a lelkész, Kovács Péter, Demeter Sándor gondnok úr és a gyülekezet tagjai, presbiterei családjukkal, Salánkról a lelkész, Balogh Attila családjával érkez-

ron, a szabad ég alatt megterített asztalnál vacsoráztunk.

Szombat délelőtt vendégeinkkel az oroszok magán hadtörténelmi múzeumot néztük meg, ez is nagy élmény volt mindenkinek, itt is ebédeltünk, s bár szakadt az eső, Zalabára mentünk, ahol a Szikince Fesztivál kezdődött a kora délutánban. Bár az eső többször megzavarta a fesztivál közönségét, nagyon szép órákat töltöttünk itt, külön öröm volt vendégeinknek Marosán Csaba, kolozsvári színművész, előadása, aki több alkalommal is szolgált már vendégeinknél. A kicsi zalabai templomban is elcsendesedtünk egy ima erejéig, s Nemzeti Imánk énekléséig. A fesztivál hangulata, pörgése, a gulyás és lepények, a színes forgatag, a kézműves foglalkozások...mind-mind szebbé tették ezt a napot.

Vasárnap pedig a közös istentisztelet alkalma, ahol a vendégek és az én 4 gyülekezetem együtt lehettünk, egy szívvel, egy lélekkel. A liturgiát hármunk között megosztva, Kovács Péter tiszteletes igehirdetése, Ipolypásztó polgármestere, Mészáros Ottó köszöntése, a két gyülekezet és község bemutatása után Sárosmagyarberkesz és leánya Nagysomkút gyü-

lekezetek képviselőiben a lelkész és a gondnok írták alá a testvérgyülekezeti szerződést, a helyi társult egyházközség képviselőiben pedig a lelkész, a pásztói és a sallói gondnokok. „Az Ipolypásztói-Garamsallói Református Társegyházközség és a Sárosmagyarberkeszi Református Egyházközség e parancsolatnak engedelmeskedve (Nagy parancsolat, Mt 22:37-39-ből) tanúbizonyságul – írásban hitelt adva – fogadjuk egymás gyülekezeteinek testvéri együvértartozását”. – áll a szerződés-

tek Ipolypásztóra péntek délután. 3 gyülekezetben voltak vendégeink elszállásolva családoknál, Ipolypásztón, Garamsallón és Zalabán. Rövid pihenő után Garamsallón találkoztak vendégek és vendéglátók és a sallói gyülekezet tagjai, ahol a tájház és a parókia megtekintése után a templomban imaközösségben adtunk hálát ezért a lehetőségért, Zsigmond István presbiter pedig bemutatta a falu és a gyülekezet, illetve templom történetét. Garamsalló a Peszeki Leánykáról híres, presbitereinknek (Borum-os is) helyezett borai vannak, így hát adott volt a borkóstoló és a pinceso-

sen-émléklapon a hat templom, Garamsalló, Ipolypásztó, Sárosmagyarberkesz, és Ipolybél, Zalaba és Nagysomkút református templomainak fotóival.

Az ipolypásztói kultúrházban közösen elköltött ebéd után jött a búcsúzás. És annak kölcsönös kifejezése, hogy ez a kezdet, s hamarosan találkozunk, ha Isten is úgy akarja.

Ambrus Erika

Énekkari összpontosítás Nagykaposon

A Nagykaposi Református Gyülekezet és a Cantabile kamarakórus 2019. augusztus 5-8 között énekkari összpontosítást szervezett a református központban a vásárosnaményi Iványi Tamás - karnagy vezetésével. Haydn, Mozart, Bárdos, Kodály művein kívül ifjúsági énekkel és spirituálékkal is bővítették repertoárjukat a jelenlévő kórusok képviselői. Ezen alkalmon a szakmai fejlődésen túl a résztvevők érezkelhették az énekkari összpontosítás közösségmegtartó erejét is. A 23 tagból álló kórus egy zárókoncerten mutatta be a megtanult műveket istentisztelet keretén belül a nagykaposi református templomban. Soli Deo Gloria!

B.ZS.

Rozsnyóról Pozsonyba

2019. július 28-án ünnepi istentiszteleten búcsúzott a Buza lelkész házaspár a rozsnyói gyülekezetétől. Kilenc évig szolgáltak együtt nemcsak Rozsnyón, hanem a csucsomi, krasznahorkai és sajházai szórványokban, idősek otthonaiban, iskolákban. Buza Zsolt már szolgált itt mint segédlelkész, 2006 és 2008 között. Kétévi komáromi kitérő után 2010-ben gyülekezetünk meghívta őt a megüresedett lelkipásztori állásra. Ekkor már ketten jöttek, hitvestársával, Arankával együtt. Elosztották egymás között a sokrétű szolgálatot.

Hosszan lehetne sorolni, mi mindent végeztek a templomi szolgálaton kívül, így csak néhányat említek: Az idősek otthonaiban, az igehirdetések széthordása az idősek és betegek számára, a velük való bizalmas beszélgetések, az iskolai áhítatok, hittanórák, a bibliaismereti versenyeken elért kiváló eredmények, a konfirmációra való felkészítés a felnőttek számára a gyülekezeti hittanok, a játszóházak, nyári táborok, az idősek adventje, és bőjtje úrvacsoraosztással egybekötve. Előadások, evangelizációs alkalmak előkészítése és megrendezése, a sok javítási munkák, útfelújítások, építkezések, ez mind-mind lelkiismeretes munkát, teljes odaadást igényelt. Gyülekezetünk nagyra becsülte munkájukat, nagy tisztelettel és hálaadással köszöni meg nekik.

Miután meghívást kaptak a pozsonyi gyülekezetbe szolgálni, úgy döntöttek, hogy engedelmeskednek Isten hívásának. Az Úr szólójének a munkásai lesznek ott is, miként itt Rozsnyón is hűségesen szolgáltak.

Buza Zsolt „Miután kiállták a próbát” című könyvében feldolgozta, és összefoglalta egyházközségünk „nagyjai” munkásságának történetét, s ezt a könyvet 400 példányban kinyomtatva név szerint ajándékozták gyülekezetünk tagjainak. Maradandó emlék lesz tőlük a templomban ékeskedő zászló, de emlegetni fogjuk őket a szalonnasütésnél, közösségi munkáknál, összejöveteleken.

Gyülekezetünk rozsnyói táját, hegyességét ábrázoló festménnyel ajándékozta meg kedves elkészítő lelkipásztorainkat, s kívánjuk, hogy tekintsenek a hegyekre, mert a segítség az Úrtól jön.

Drága Buza Bodnár Aranka és Buza Zsolt, a Dániel könyve 12. fejezetének 3. versével búcsúzzunk:

„Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik sokakat igazságra vezettek, tündökölni fognak, mint a csillagok, örökkön örökké.”

Mixtaj Johanna

Dabason jártunk

A vajáni Magyar Tanítási Nyelvű Református Egyházi Alapiskola néhány lelkes diákja részt vett a 15. Szent László Néptánc-táborban Dabason július 29. - augusztus 4-e között. Habár a tábor már 15. alkalommal gyűjtötte össze a Kárpát-medence magyar ajkú néptáncos diákjait, mi először vehettünk részt a táborban. A királyhelmeccel közösen érkezünk s eleinte félve néztük egymást, hazaérkezve régi barátokként köszöntünk el.

A táborban több mint 90 gyerek vett részt, akiket három csoportra osztottak. Az első csapat moldvai táncot tanult Molnár Bálint és Molnár Enikő vezetésével, a második csapat széki táncokat tanult Sente Jánossal és Cseke-Marosi Eszterrel, a harmadik csapat pedig palatkait tanult Farkas Gábor és Ragula Dalma segítségével. Mi a széki táncrendből kaptunk ízelítőt és megpróbáltuk el-sajátítani az alapokat napi 2x2 órában, majd az esti táncházban gyakorolhattuk az aznap szerzett tudásunkat. Fantasztikus hangulatban teltek a délelőttök, délutánok pedig strandoltunk vagy éppen ijáskodtunk. Egy hét alatt nemcsak tánc tudásunk bővült, hanem rengeteg barátot szereztünk, élveztük a magyar népzene és népdal nyújtotta örömeit és hallgattuk tanárunk Jani bácsi kifogyhatatlan életmeséit. Eszter-

rel együtt meséltek a lépések és dalok keletkezéséről, a magyar történelemről és azokról az emberekről, akiktől ők is tanultak. A zenekar - Kővári Péter, András Dániel és Simó József - mindig készen állt arra, hogy csárdást, lassút, ritka tempót vagy éppen négyest játszon nekünk.

Szombat délután táborzáró gála műsor volt, ahol minden csoport bemutatta a megtanult lépéseket és dalokat. Minden résztvevő a saját népviseletébe öltözött, amely minden jelenlévő szívét megdobogtatta. Ezzel véget ért a tábor, de nem úgy az ott kötött barátságok és ismeretségek. A nyolc országból érkezett táborozókkal együtt már most várjuk a jövő évet, hogy újra eltölthessünk néhány napot a magyar néptánc és népdal varázslatos világában.

Matyi Edit

Hazatért

Janovčík Ján 1932-2019

Nem számoltam a megtett kilométereket, amelyeket egyházunk Zsinati Elnökségének tagjaként tettünk meg közösen 1996 és 2002 között, mint ahogy az órákat sem, amelyeken keresztül hit, egyház és magyar-szlovák kapcsolatok mindig időszerű kérdéseit próbáltuk megérteni és megválaszolni. Az azonban biztos, hogy jó volt a ro-

hanó autóban Isten színe előtt az igére figyelve keresztyéni küldetésünkkel és szolgálatunkkal foglalkozni. Nem egyszer hajnalban indultunk a Deregný – Pályin – Komárom vonalon, és késő este jöttünk is vissza. Egy ilyen úton éjfél tájban Nagykürtös és Losonc közötti dombos – erdős vidéken erős fékezésre ébredt mellettem. Megállva két csodaszép szarvast láthattunk, amelyek lassan visszahúzódtak a fák közé. Sajnos nem mindig sikerül időben megállni. Hálát adtunk a Mindenhatónak, hogy

megóvott minket, s hogy szabadon, előtte hordozott felelősséggel végezhetjük szolgálatunkat. A 80-as években megtapasztalhattuk miként szól bele az államhatalom egyházunk szolgálatában, s akarja meghatározni kik töltsék be az egyházmegyei és felsőbb egyházi tisztségeket. Az akkori Eperjesi Református Egyházmegye fele-fele arányban volt magyar és szlovák nyelvű. A szlovák nyelvű esperes halálát követően, 1985-ben az állami hatóságok ismét nem akarták figyelembe venni a magyar gyülekezetek elvárását, hogy magyar lelkész legyen az esperes. Ebben a nem könnyű helyzetben lelkész testvérünk a szlovák lelkészek harmadával a hangadó magyar lelkészek mellé állt, s így 1988-ban magyar és szlovák jelölt közül választhattak az egyházmegye gyülekezetei magyar esperest. A Mindenható hosszú élettel áldotta meg, megélve annak örömeit, de hitet, reménységet próbáló mélységeit is, hallva az Ő bátorítását: Légy hű mindhalálig, s néked adom az élet koronáját!

Csoma L.

foto archív, készült 1997-ben Deregnýn

Dunántúli testvérek Felvidéken

Nagy útra vállalkozott Kaposmérő református gyülekezetének 23 fős csoportja, amikor úgy döntött, hogy pár nap alatt igyekszik minél többet megismerni Felvidék történelmi nevezetességeiből. Dicséretes vállalkozás, hisz amikor a határok átjárhatók élni kell a lehetőséggel, hogy kölcsönösen erősítsük egymást hitben és ismeretben. Felvidéki első megálló a borsi Rákóczi várkastély volt, ahol örömmel láthatták a folyamatban lévő felújítási munkákat. A kora esti órákban szálláshelyükre, Deregnőbe érkezve a község és a református gyülekezet múltjáról és jelenéről hallhattak tájékoztatót a református templom-

ban. Másnap Kassa, Szepes-váralja, Lőcse és Eperjes következett sok-sok látnivalóval és magyar történelmi emlékekkel. A harmadik napon nyugati irányba indult a csoport, hogy estére Bátorkeszi gyülekezetében találkozhasson testvérekkel. Köszönet az áldott együttlétért.

CsL

Az Új kenyér megáldása a spliti magyar közösségben

2019. aug. 21-én, szerdán 19 órai kezdettel a Split-dalmát megyei magyar (HMDK) egyesület székhelyén is megemlékeztek a magyarok nemzeti ünnepéről. A több mint 30 résztvevőt számláló alkalom két nyelven (horvátul és magyarul) zajlott, ugyanis páran horvát anyanyelvűek, s mivel kedvesek a közösség számára, igyeksenek a magyarság számára fontos eseményeket érthetővé,

élvezhetővé tenni a „helybéli idegenek” számára is.

Az ünnepséget Tripolski Anikó, elnöknő nyitotta meg, majd Fontányi Árpád alapító elnök tartott beszédet. Jelen volt az ide-

iglenesen kihelyezett magyar konzul is, Dr. Vass György, valamint a tiszteletbeli magyar konzul, Ivo Staničić is, akik pár mondattal köszöntötték az ünneplő közösséget. Ezután Bešlic (Csoma) Annamária, al-elnök és teológus tartott rövid istentiszteletet, melynek keretén belül az Új Kenyert is megáldotta. A magyar-horvát imát egy rövid kultúrprog-

ram követte, melyen belül megtekinthettünk pár videót az István király rockoperából, verset mondott Tripolski Anikó, majd a Dankó Pista népdalkör lépett egy fel egy vidám dalsor-

korral. Az esten, többek között, jelen volt a brácsi magyar közösség elnöknője is, Kalmár Szilvia, aki az egyik leglelkesebb építője és megtartója a magyar lelkiéletnek, idegenforgalomnak, kultúrának.

A hivatalos programot egy kis vendégség követte, ízletes csemegékkel, tartalmas beszélgetésekkel. Ezek a rendezvények valóban jó lehetősége-

ket adnak azoknak, akik ismerkedni, ismeretségeket elmélyíteni szeretnének. Mindig öröm látni és hallani egy gyakorlatilag szekuláris közösségben elhangzott igehirdetés után, hogy az emberek érdeklődnek a következő igei alkalom

után, megköszönik az igehirdetést, esetleg elmondják, hogy megérintette őket egy-egy mondat, maga az istentisztelet mibenléte..

Adjunk hálát a jó Istennek, hogy van lehetőségünk ilyen alkalmakra és imád-

kozzunk azért, hogy itt, a dalmát tengerparton is alakuljon egy olyan közösség, aki fontosnak tartják a lelki táplálkozás rendszerességét, magyar nyelven is.

Csoma Annamária

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Az igazi közel-keleti konfliktus Izrael nélkül

Az izraeli-palesztin konfliktust általában közel-keleti konfliktusnak nevezik. Napjainkban azonban különböző harcok zajlanak a Közel-keleten, amelyekben Izrael nem vesz részt. Az igazság az, hogy Közel-kelet évszázadok óta harcok színtere, s azok nagy részében sem Izraelnek, sem a zsidó-ságnak nem volt része.

Az elmúlt 1 400 évet az iszlám különböző irányzatai közt lezajlott ellentétek határozták meg. A síiták és a szunniták közötti feszültség mind a mai napig befolyásolja a régió életét. Aki itt nyugalmas, stabilitást és békét akar teremteni, annak először meg kell értenie a konfliktusok eredetét. Minden nagy vallás történelme folyamán folytatott véres belső harcokat. Korunkban egyetlen feszültség sem játszik olyan fontos szerepet, mint a mohamedán belső feszültségek. Ennek oka Ibn Affa kalifa meggyilkolása, akit általánosan Osman-nak neveztek, s ő volt a harmadik kalifa. A gyilkosságért a mohamedánok a vallás alapítójának unokatestvérét, s egyben vejét, Ali bin Abi Talibot tették felelőssé. Ennek következménye volt Osman unokatestvére, Muawiyah ibn Abi Sufyan és Ali bin Abi Talib követői között kirobbant ellenségeskedés. Ezzel az iszlám világ két táborra osztódott, amelyek máig harcban állnak egymással. Ez a feszültség nem ideológiai eredetű. A síiták máig azt vallják, hogy Mohammed Ali-t nevezte meg utódjaként, aki egyben jogosan viselte a „Kalifa” címet. A szunniták ezzel szemben Mohammed kísérőjét, Abu Bakr-t ismerik el törvényes kalifának, majd őt követte Omar ibn al Katthab, és aztán Osman. Azzal érvelnek, hogy ennek alapja a Korán egyik szúrása, amely szerint a mohamedánok között az uralkodót nem örökségi jog, hanem a hozzáértés és a tapasztalat alapján jelölik ki. Más szóval örökösödési vitáról

Der wahre Nahostkonflikt ohne Israel

Der israelisch-palästinensische Konflikt wird allgemein als Nahost-Konflikt bezeichnet. Dieser Tage ist es natürlich etwas komplizierter, immerhin leidet der Nahe Osten unter etlichen Konflikten, von denen viele so gut wie nichts mit Israel zu tun haben. In Wahrheit ist die Region des Nahen Ostens schon seit Jahrhunderten Schauplatz vieler Konflikte, und der weitaus größte Teil davon hatte weder mit Israel noch mit den Juden etwas zu tun.

van szó a háttérben. Mindenekelőtt három pontot kell számba vennünk:

- A mohamedán világban összefolyik a változtathatatlan vallási tényező a változó politikai tényezővel. A vallást és alaptörvényeit változatlanul kell megtartani minden nemzedéknek, ellenben a politikában az éppen időszerű dolgok szerint tájékozódhat minden nemzedék. Az arab világban az állam és a vallás nincs elválasztva egymástól.

- Az arab népeket mindig az érzelmei vezetik. Szinte soha nem szoktak a tényekre támaszkodni mielőtt harcba bocsátkoznának. Egy karizmatikus vezető (manipulatív) beszéde elég ahhoz, hogy kardot rántsanak.

- Az arab Közel-kelet törzsi jellegű. A törzsek egymással szemben mindig bizalmatlanok. Bizalmatlanság, félelem és üldözési mánia gyakran vezetnek türelmetlenséghez. Egyáltalán nem fontos, hogy megalapozott-e a bizalmatlanság. A szomszédos törzs elleni harc kirobbantásához elég indulatokat kelteni. Egy törzs nyugtalansága mindig fontos és veszélyes tényező az arab világ politikájában.

A mai Irak ennek az iskolapéldája. Irak a szunniták, síiták és egyéb vallási közösségek széthúzó társadalma, ahol folyamatos a feszültség és az ellenségeskedés. Ezzel párosul Irak földrajzi helyzete, hogy a régióban egy síita és egy szunnita nagyhatalom verseng az elsőségért, nevezetesen Törökország és Irán. Sok példát említhetnénk a régió ellenségeskedés-

seiből, amelyeknek eredete az iszlám vallás történelméből származik.

Ha az arab világ meg akarja törni az ellenségeskedések bűvös körét, fel kell hagynia azzal, hogy mindegyért Izraelre mutogasson. Ez lehet, hogy kényelmes magyarázatnak tűnik, de e helyett, a valódi okokkal kell foglalkozni. Kezdetként talán meg kell szüntetni „csorda lelkeletet”, ami egy romboló örökséget jelent.

Rami Dabbas, *Israel Heute*
ford. Csoma L.

BIBLIAOLVASÓ

v e z e t k f o n a l
Október

1. K.	Préd 4,17-5,8	ApCsel 24,22-27
2. Sz.	Préd 5,9-19	ApCsel 25,1-5
3. Cs.	Préd 6	ApCsel 25,6-12
4. P.	Préd 7	ApCsel 25,13-27
5. Sz.	Préd 8,1-8	ApCsel 26,1-23
6. V.	Préd 8,9-17	ApCsel 26,24-32
7. H.	Préd 9,1-12	ApCsel 27,1-8
8. K.	Préd 9,13-18	ApCsel 27,9-26
9. Sz.	Préd 10,1-15	ApCsel 27,27-44
10. Cs.	Préd 10,16-11,8	ApCsel 28,1-10
11. P.	Préd 11,9-12,8	ApCsel 28,11-15
12. Sz.	Préd 12,9-14	ApCsel 28,16-31
13. V.	Mal 1,1-5	2Pt 1,1-11
14. H.	Mal 1,6-14	2Pt 1,12-21
15. K.	Mal 2,1-9	2Pt 2
16. Sz.	Mal 2,10-16	2Pt 3,1-13
17. Cs.	Mal 2,17-3,5	2Pt 3,14-18
18. P.	Mal 3,6-12	Júd 1,1-16
19. Sz.	Mal 3,13-24	Júd 1,17-25
20. V.	Eszt 1,1-9	Jk 1,1-8
21. H.	Eszt 1,10-22	Jk 1,9-18
22. K.	Eszt 2,1-18	Jk 1,19-27
23. Sz.	Eszt 2,19-23	Jk 2,1-13
24. Cs.	Eszt 3	Jk 2,14-26
25. P.	Eszt 4	Jk 3,1-12
26. Sz.	Eszt 5	Jk 3,13-18
27. V.	Eszt 6	Jk 4,1-10
28. H.	Eszt 7	Jk 4,11-17
29. K.	Eszt 8	Jk 5,1-6
30. Sz.	Eszt 9,1-19	Jk 5,7-12
31. Cs.	Eszt 9,20-32	Jk 5,13-20

A Kárpát-medence Reformátussága

Hitben és szeretetben gazdagok

Újabb sikeres családi napot szervezett az Erdélyi Református Nőszövetség Bonyhán. Július 13-án, az előző öt évhez hasonlóan, újra benépesült a Bethlen-kastély parkja, az öreg fák alatt zoltár csendült, és közel kétezren részesültek az úrvacsorai közösségben.

A rendezvény idén is úrvacsorás istentisztelettel indult, amelyen Kató Béla püspök hirdette az ígét, majd többféle program várta a résztvevőket. A legkisebbek a gyerekfoglalkozásokon szórakozhattak, az ifjak külön sátorban gyűltek össze, az egyházmegyék csapatai vetélkedően vettek részt, Lengyelné Püsök Sarolta az egységről tartott előadást, a templomban Meister Éva színművész Kocsis István Árva Bethlen Kata című monodrámáját mutatta be, emellett imaösvény, zoltáráneklés, kézműves vásár, majd a Sófár együttes koncertje gazdagította a programkínálatot.

Krisztusban együtt

Az ünnepi istentiszteleten Kató Béla püspök hirdette az ígét. A híveket, közösségeket vagy akár családtagokat is egymástól elválasztó falakról beszélt, amelyek láthatatlan szilárdságukkal is képesek szétszakítani, megfertőzni legszebb kapcsolatainkat. „Ezek a falak Jézus Krisztusban omolhatnak le. Az egység csak ott valósulhat meg, ahol Krisztusban vannak együtt az emberek” – jelentette ki a püspök, és rámutatott, hogy a gondokat csak keresztyén légkörben lehet megoldani. Az anyósok, menyek és vők családban betöltött szerepét hangsúlyozta, megemlítve a rengeteg megromlott kapcsolatot. „Amikor az egész világ problémáját szeretnénk megoldani, a legszűkebb körökben kell kezdeni. Elengedhetetlen, hogy az Úr Jézust beengedjük családjunkba, hiszen csak bé-

kében, egységben lehet növekedni és fejlődni” – hangzott el.

Borsos Melinda, az Erdélyi Református Nőszövetség elnöke köszöntőbeszédében otthonnak nevezte a Bethlen-kastélyt, ahova évente visszatérhet a közösség feltöltődni Isten közelségében. „Sokszínűségünk ellenére közösségekbe kovácsolnak minket közös értékeink: az Istenbe vetett hitünk, anyanyelvünk, történelmünk. A bonyhai kastélynap eszköz a Nőszövetség kezében, amellyel egy közösséget szándékszük egységbe kovácsolni. Nemcsak a falakra, hanem felfele tekintünk. A kastély romos falait látva összeszorul a szívünk, de az épületnek jövője van. Időbe telik a munkálatok elkezdése, de Erdélyi Református Egyházkerületünk a magyar kormány támogatásával elvégzi. A felújított kastély azonban nem lesz otthon közösség nélkül. Ezért törekedünk annak megteremtésére” – jelentette ki az elnök.

Az egység a közösséget jelenti

Tatár Anna Julianna szervező, nőszövetségi titkár az eseményről elmondta: „Itt látjuk meg igazán, hogy a munkánk nem volt eredménytelen. Nagyon jó együtt imádkozni, ígét hallgatni, úrvacsorázni, különösen jó érzés, amely a következő évig elkísér. Azt gondoltuk, kisebb lesz az érdeklődés az előző évekhez képest, de láthatóan nagyon nagy létszámban vannak jelen az asszonyok, családok, és ez örömmel tölt el.”

Az idei bonyhai családi nap mottója a Magyar Református Egyház egységünnepléséhez igazodik: „Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyes legyenek, mint mi.” (Jn 17,11b) Borsos Melinda

ezzel kapcsolatban kifejtette: „Az egység számunkra a közösséget jelenti. Ha a mindennapi cselekedetekre fordítanám le, a kastélynap megszervezése is jó példa – egységben és közösségben történik. Nemcsak a Nőszövetség szervezi, az egyházkerület vezetői is támogatnak, segítenek, a Presbiteri Szövetség is beszáll akár fizikai munkával, mozgósítással, az IKE fiataljai saját programot hoznak, a Keresztény Oktatásért és Erkölcsi Nevelésért (KOEN) Alapítvány munkatársai gyerekprogramot szerveznek, de jelen van a helyi gyülekezet is, rengeteget segítenek. Mindenkinek van valamilyen apró feladata, legyen akár székelyföldi, kalotaszegi, Maros menti az illető. Számunkra ezt is jelenti az egység: próbálunk egy olyan közösséget létrehozni, amelyben mindenki szolgálhat.”

„Programok megvalósítására, egyházi, kulturális, lelki rendezvényekre, képzésekre szeretnénk használni a megújuló kastélyt – mondta el Borsos Melinda a kastély jövőjét illetően. – Itt lesz a Nőszövetség hivatalos székhelye is. Egy kis múzeumi rész emléket állít majd Bethlen Katának és a Bethlen családnak. A magyar kormány támogatásának köszönhetően az anyagi fedezet már megvan, az egyházkerület el is kezdte a felújítási folyamatot, jelenleg az adminisztratív lépéseknél, tervezésnél, engedélyeztetéseknél tartunk. A kastély épülete nem alkalmas szállítás kialakítására, ezért egy szállodát terveztünk mellé.” A kastélypark is új köntösben fog pompázni, emellett szabadtéri amfiteátrum is lesz, és a hitépítő, hagyományörző, kulturális, kapcsolaterősítő programok minden generációt megszólítanak majd.

forrás: reformatus.ro

A semlegesség a legborzasztóbb homogenitás

Közéleti felelősség, állam és egyház szerepe, megmaradás, politikai korrektség és keresztyén értékek – csupán néhány gondolat a Reformátusok Szárszói Konferenciájának idején nyitóestjéről. A rendezvény Bogárdi Szabó István püspök, Kövér László házelnök és Trócsányi László EP-képviselő keresztyéndemokráciáról szóló beszélgetésével kezdődött.

„A politikusok arra kaptak elhívást, hogy velünk, polgárokkal megbeszéljék és értünk véghezvigyék azokat a programokat, változtatásokat, melyek elengedhetetlenek a közös életünkhöz” – summázta a kerekasztal-beszélgetés kezdetén Bogárdi Szabó István püspök, miért is fontos a párbeszéd a politikai és az egyházi élet képviselői között. Enélkül ugyanis nem történne más, mint egymás kölcsönös kizárása – az egyházból a közéleté, a közéletből

pedig az egyházé. „Nem óhajtom kirekeszteni magam önmagam életéből. Ennek az országnak az állampolgára vagyok, érdekel, hogy az életem, a gyülekezeti tagjaim élete, a testvérem, barátom vagy akár ellenfelem élete milyen irányba megy” – hangsúlyozta a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke.

Trócsányi László hasonló megfontolásból fogadta el a beszélgetésre szóló meghívást;

mint mondta, egy ilyen alkalom lehetőséget ad a különböző nézőpontok találkozására. „Egy református fórum teret ad, hogy beszéljünk az isteni és a világi rendről. Egy jogásznak, mint jómagam, a világi rend ismerősebb, de a kettőnek találkoznia kell. Érdekel, van-e kapcsolat közöttük és tudunk-e választ adni például olyan kérdésekre, miért van az ember a Földön?” – fogalmazott.

Kóvér László a múltban gyökerező rossz

berögződést látja abban, hogy az egyházi körökben a mai napig él a politikától való távolmaradás nézete. A házelnök arra figyelmeztetett, a liberális pártok jellemzője, hogy nemcsak a politikát szeretnék kizárólag szakértőkre bízni, hanem a vallást is szeretnék magánügygé tenni – ehelyett azonban fel kell szabadítani azokat a gátlásokat, amiket a kommunizmus évtizedei ültettek a nemzetbe. „Fel kell oldanunk a gátlásokat, melyek túlzottan visszahúzódnak a keresztyéneket. Nem kell hitünket másra erőltetni, de tudnunk kell, hogy tudásunk több, mint azoké, akik nem részesei e közösségnek. Ezt a nagyobb tudást szeretnénk követendővé tenni” – hangsúlyozta Kövér László.

„A korona és a hit, azaz az államhatalom és az egyház az a két pillér, melyen a világ nyugszik. És ha az egyik meggyengül, meggyengül a másik is – felbomlik a társadalmi béke” – ezzel az idézettel foglalta össze Gér András zsinati tanácsos, a beszélgetés moderátora a kerekasztal témáját.

Mulandóságok világa

A párbeszédet sokszor nehezíti, hogy a konzervatív politikai pártok természetes szövetségesként tekintenek az egyházakra, miközben ezt olykor maguk az egyháztagok sem nézik jó szemmel. Ezzel kapcsolatban Bogárdi Szabó István elmondta, kutatások nem igazolják, hogy adott vallási közösség tagjai között milyen a politikai meggyőződés spektruma, annyit azonban tudunk, hogy a rendszerváltás utáni időszakban az „utódparton” kívül mind-egyikben volt református lelkész. „A képviselő lelkészek pártállása csak tükrözi a gyülekezeti tagok nézeteit. Harminc év mulasztása, hogy a magunk berkeiben is beszéljünk ezekről a kérdésekről” – fogalmazott a püspök, majd hozzátette: a kommunizmus idején kondicionált reflexek továbbélése a túlféltésből fakadó öncenzúra, melyet „a mi generációnk is tovább örökített a fiatalabb nemzedékeknek”.

Bogárdi Szabó István emlékeztetett: Európa történelméből is látszik, hogy a politika folyamatosan változik, de „addig jó az egyháznak, ameddig az egyháztagság nincs zubbonyba öltöztetve, nincs a zubbonya hajtókáján árpásáv és nem kötelező kart lengetni”. „Addig jó az anyaszentegyháznak, ameddig a mulandóságok világában, amilyen a politika is, lehet és szabadnak és sokfélenek lenni. Nem drukkolok annak, hogy a teljes politikai spektrum legyen lefedve és minden gyülekezetben legyen minden pártnak aktivistája, de az a sugallat, hogy az egyház ne vállaljon közéleti felelősséget, a legborzasztóbb homogenitás” – figyelmeztetett a dunamelléki püspök.

Trócsányi László többek között Belgiumban élve látta, mennyire erős a szekularizáció a nyugati világban, ennek eredményeképpen a központi üzenet a semlegesség és az, hogy az egyháztagok maradjanak távol a világ esemé-

nyeitől. Ehhez képest hazánkban másképp alakult a történelem, a rendszerváltás után pedig az egyháznak is el kellett helyezniük saját magukat: „Az egyház nem azért van, hogy a világ kérdéseiben ne gondolkodjon. Vannak kérdések, melyekben meg kell szólalni, a Bibliát olvasva vannak üzenetet, melyeket át kell adni.” Mint mondta, van morális szempont, ahol a hazai lelkipásztorok megszólalása ellentétes irányú, mint a nyugati társadalmakban, amire szükség is van, mert az egyház feladata az is, hogy megfogalmazza, mi a kapcsolat szabadság és felelősség között. „Legyen dialógus egyház és állam között, de egyik se vegye át a másik szerepét” – hangsúlyozta a képviselő.

A házelnök annyival egészítette ki az elhangzottakat, hogy becslések alapján a rendszeresen templomba járó egyháztagok közel harmada baloldali pártokra szavaz, ami „erkölcsi megítélés nélkül mondván is totális képtelenség”. „Egy magát keresztyénnek mondó ember, aki biztos a hitében, nem maradhat távol tünnetlenül a választásoktól, mert minden választásunk a következő négy – vagy akár negyven – évre szólhat. Mindig van választás, akkor is, ha látszólag nincs” – nyomatékosította a házelnök, majd azt is hangsúlyozta, keresztyénekként elmentmondás olyan pártokra szavazni, melyek programjaikban az életet tagadják.

Hogy működünk együtt?

„Az egyháznak van felelőssége, figyelnie kell a világi rend működésének szabályait és ha az átlép határokat, akkor jelzést kell adnia – de állam és egyház nem léphetnek egymás helyére” – válaszolta Trócsányi László arra a kérdésre, reagálhat-e az egyház, ha a politika átlép morális határokat. A volt miniszter szerint, ha az isteni rend képviselői úgy látják, hogy a világi rend képviselői túlléptek egy határt, akkor a maguk eszközeivel jelzést kell adniuk.

Nehezebb a helyzet, amikor úgy tűnik, az államhatalom aszerint osztja a támogatásokat, mennyire ért egyet vele egy-egy egyházzal. A házelnök ebben a kérdésben ott látja a problémát, hogy az egyházak vezetősége és a politika nem találták meg egymás normális együttműködés kereteit – ami utójára talán a két világháború között volt meg, „amikor az egyházak még egyértelmű igazodási pontot jelentettek”. Kövér László arra hívta a közéleti és egyházi párbeszéd szereplőit, hogy tanuljanak meg együttműködni, a saját szerepüket kialakítva együtt élni: a politika ne avatkozzon bele az egyház belső életébe, az egyházak pedig segítsék azon célok megvalósulását, melyeket magukénak vallanak – és úgy fogalmazzák meg a kritikát, hogy az ne ártson. Ilyen módon ne minősítsenek nevesítve politikusokat, mert kívülről nézve nem mindig látszik a teljes út, ami egy döntéshez vezetett – kérte. „Viszont az egyházak addig sem

mennek el, ami szerintem hasznos lenne. Valamikor ez még működött, a bevándorlás kérdésében kibontakozott vita például kifejezetten hasznos volt, beleértve a mi politikánkkal ellentétes vélemény megfogalmazását is – idézte fel Kövér László. – Az a vita segített értelmezni a keresztyén tanítást, a szolidaritás fogalmát és a felebaráti kötelezettséget.”

Mi a bólogatás?

A politikai irányzatokhoz hajlamosak vagyunk bizonyos fogalmakat társítani, de Bogárdi Szabó István szerint ez sem általános, ő például a kommunizmust nem az egyenlőséggel, hanem Gulaggal azonosítja, ahogy a liberalizmust sem a szabadsággal, hanem a szabadossággal – ugyanakkor a nemzeti liberalizmust március 15-ei. Mint mondta, a demokrácia sok gondolkodó szerint a legrosszabb államforma, még Kálvin János szerint is ez rejti a legtöbb veszélyt – de sokféleképp értelmezhető. „Nincsenek klasszikus leírások, egy képlékeny világban élünk, ahol megszűnnek, feloldódnak azok a tartalmak, amelyeket többé-kevésbé evidensnek tartottunk. De mi ért tekinthető fejbólogatásnak, ha bölintok arra, hogy egy meg egy az kettő?” – tette fel a kérdést Bogárdi Szabó István. A dunamelléki püspök felidézte, hogy hosszú évtizedekkel ezelőtt, a pártállami időben más felekezeti lelkészek örültek annak, ha egy főtitkár a Bibliából idézett – akkor ma ez miért lehet gond templomba járó politikusok szájából? „Egy meg egy az kettő, a férfi az férfi, a nő az nő, a tisztesség az tisztesség, az erény az erény, a hagyomány az hagyomány. A jobbra tartás az jobbra tartás, a baloldali kormányzás az baloldali kormányzás, reggel van napkelte, a Göncölszekér rúdját pedig nem lehet megfordítani – aki erről beszél, annak bólogatok, és nem azért mert bólogató János vagyok, hanem mert egyetértek vele” – jelentette ki az egyházi vezető.

Trócsányi László számára a keresztyéndemokrácia egyén és közösség viszonyában határozható meg: „A történelmünket, amit közösen éltünk meg, adjuk apáról fiúra, ez a közösségünk, ez tart össze. De meg kell kérdeznünk, miért élünk együtt? Mit jelent nekem a nemzet?” Mint mondta, beleszületünk egy közösségbe, ami összetart minket, és a nemzet valódi közösség, nem pedig egy agonizáló társadalom, ahol mindent szabad, hanem olyan, ahol az egyén kibontakozhat. „Ez a viszony a legfontosabb, a nemzetnek van teste és lelke – a föld és az identitás” – tette hozzá a képviselő.

Kövér László értelmezésében a keresztyéndemokrácia egyensúly és mérték, a liberális demokrácia pedig ott lépett tévútra, amikor totálissá tette az egyéni szabadságjogok kiterjedését. „Ma már ott tartunk, hogy szabadságunk van megtagadni a teremtés és a biológia törvényeit. De ha nincs semmi, amiben közö-

sen gondolkozunk, akkor még csak horda sem vagyunk, nemhogy nemzet vagy társadalom” – hangsúlyozta a házelnök.

Emberi zűrzavar és Isten gondviselése

Demokratikus-e hát az a rendszer, ahol egy párt a szavazatok 51 százalékával is győzhet, míg 49 százalék elvész? Trócsányi László válasza erre saját személyes tapasztalata arról, hogy olyan korban nőtt fel, amikor nem volt ismert fogalom a plurális demokrácia. „Óriási érték, hogy ma olyan demokráciában élhetek, ahol különböző gondolatok vannak és négyévente értékítéletet mondanak a választók” – tette hozzá. A volt miniszter hangsúlyozta: a néptől nem szabad félni, a polgárok mondják meg, jó úton járnak-e a politikusok. „A választás kapcsolódási pont a néphez. A népszavazás sem demagógia, a kormány a népet képviseli és a nép érdekében kell eljárnia. Számomra ezek a legfontosabb értékek, mert csak olyan társadalomban akarok élni, ahol van kapcsolat nép és kormányzat között” – foglalta össze Trócsányi László.

A házelnök ezzel kapcsolatban a svájci

demokrácia iránti tiszteletét említette, emlékeztetve a hallgatóságot arra is, hogy azt unikális földrajzi helyzet és több mint hatszáz év béke alakította. „Nekünk nem a demokrácia építéséről szoltak az elmúlt évszázadaink, hanem a megmaradásról” – figyelmeztetett, ahogy arra is, hogy éppúgy demokráciának nevezjük az amerikai és a brit rendszert, miközben azok mégis mások – így hozta a történelem.

„Szerintünk a történelemnek nem célja van, hanem értelme, az pedig az, hogy a magyar nemzet fennmaradjon és jól sáfárkodjon azokkal a talentumokkal, amiket Isten ránk bízott. A történelmet nézve az is csoda, hogy mi még itt magyarul beszélhetünk” – vallja Kövér László. A demokrácia koronként és kultúránként változó formát ölt, funkciója pedig az, hogy biztosítsa az adott társadalom biztonságát és jólétét. „Ha az a demokrácia, amit ismerünk, erre alkalmatlan, akkor az adott közönség értékeihez kell igazítani” – tette hozzá.

Hominum confusione et dei providentia helvetia regitur, vagyis Svájc az emberi zűr-

var és Isten gondviselése által kormányoztatik – idézte Bogárdi Szabó István Svájc egykori jelmondatát. „Minden politika, de a politika nem minden. Minden befolyik a politikába és minden politikai kérdés lesz, de a politika nem minden – hangsúlyozta a dunamelléki püspök. – A keresztyéndemokrácia azonban tud transzcendálni, és ha felgyorsítunk és nekünk elég lesz száz év béke, akkor mi is el tudjuk mondani, hogy az országot a politikusok, papok, közemberek, mérnökök, művészek, írók zűrzavara és Isten kormányozza.” Mint mondta, a politika a változások világa, de ha nem tudunk transzcendens nézőpontot találni, akkor zűrzvara és értékvesztés, hamis súlyok és mértékek jönnek: „Ha az egyháznak szabad és kell bírálnia a politikát, akkor az Ézsaiás és Zakariás prófétánál kezdődik, akik jajt kiáltottak koruk vezetőire, mert azok bevezették a hamis mértékeket. Az az igazi, Isten szerinti politika, ami ragaszkodik az igazi mértékekhez – ez ma kifejezetten külön politikai hivatás.”

Farkas Zsuzsanna, fotó: Szarvas László reformatus.hu

Székely zászlót avattak Nagyszántón

Székely zászlót avattak augusztus 18-án Nagyszántón, a református templomkertben. Ezt megelőzően ünnepi istentiszteleten emlékeztek meg az államalapításról, Szent István időt álló művéről. A Székely Nemzeti Tanács által ajándékozott kültéri zászlót Kretz Sándor tiszteletbeli presbiter vonta fel az általa készített négy méteres rúdra, mialatt a gyülekezet a Székely himnuszt énekelte. A rövid, méltóságteljes ünnepség alatt, melyre a Székelyföldről, Magyarországról, Nagyváradról

és a szomszédos településekről is érkeztek érdeklődők, Molnár Judit szavalt, Fábíán Tibor helyi lelkész a Magyarok fénye című Szent István-himnuszt énekelte el. Az első partiumi kültéri székely zászló a pünkösdkor avatott, szintén kuriózumnak számító Wass Albert-emlékjel szomszédtságában hirdeti ezután a helyi és az erdélyi magyarság megmaradásba vetett hitét.

Fábíán Tibor

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Csak igen ..... , hogy teljesítsétek a parancsolatot és a törvényt, amelyet ..... néktek Mózes, az Úrnak szolgálója, hogy ..... az Urat, a ti Isteneteket, és járjatok minden ő útján, és ..... meg az ő parancsolatait, és ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljatok néki teljes ..... és teljes lelketekből.” (Józsua 22:..)
2. „De most, hogy ..... , vajjon miért bőjtölnék? Vajjon .....-é azzal? Én megyek ő hozzá, de ő nem jó ide ..... én hozzám.” (II. Sámuel 12:..)
3. „..... meg rólam, én Istenem, javamra, ... , amit én e néppel cselekedtem.” (Nehémiás 5:..)
4. Nevetés ..... is fáj a szív; és végre az öröm ..... szomorúságra.” (Példabeszédek 14:..)
5. „Én ..... az Úr és több nincs, rajtam kívül ..... Isten! felőveztelek téged, bár ..... ismerél.” (Ézsaiás 45:..)
6. „Ő pedig felelvén, monda: Minden ..... , amelyet nem az én mennyei ..... plántált, kitépetik.” (Máté ev. 15:..)
7. „Azért hát ..... maga ad számot magáról az Istennek.” (Rómabeliekhez 14:..)
8. „És kérve ..... , hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, aki az ő ..... és dicsőségébe hív titeket.” (1Thesszalónika 2:..)
9. „És tudjátok, hogy ő azért ..... meg, hogy a mi ..... elvegye; és ő benne nincsen bűn.” (1János lev. 3:..)
10. „Akinek van ..... , hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. Aki győz, ... nem árt a második halál.” (Jelenések 2:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi.

Megfejtéseiket **2019. október 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége**, Hlavná 216., 076 74 Drahňov, vagy e-mail-ben a **refujsg.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

MEGFEJTŐK: Pozsonyi e.m.: Családi Irén, Beke Sarolta - **Nagymegyér;** özv. Sándor Józsefné, Szloboda Anna - **Réte;** Halgas Ildikó - **Kulcsod;** **Komáromi e.m.:** Varga Béláné, Botka Alexandra, Szigeti Zsuzsanna - **Bátorkeszi;** Zajos István - **Érsekújvár;** özv. Kacz Mária - **Marcelháza;** Ribarics Márta - **Komárom;** Farkas Irma - **Negyed;** Fülöp Gulyás Erzsébet - **Párkány;** **Barsi e.m.:** Németh Erzsébet - **Nyírágó;** Kakas Sándor - **Nagysalló;** Klincsek Ferencné - **Kőhidgyarmat;** Császár Viola - **Töhöl;** Tildi Rozália, Szénászi Sarolta - **Újlót;** Palásti Aranka - **Léva;** Baka Andrásné - **Farnad;** özv. Bertók Istvánné - **Barsvárad;** **Gömöri e.m.:** Faragó Irén - **Harmac;** Schiller Mária - **Tornalja;** Ing. Kolozsi Alicia - **Rimaszécs;** Ország Valéria - **Balogiványi;** **Abaúj-tornai e.m.:** özv. Pataky Bertalanné - **Migléc;** Csáji István - **Nagyida;** özv. Végvári Zoltánné - **Perény;** Szabó Gyuláné - **Lucska;** özv. Kövesdi Jánosné - **Reste;** Majláth Istvánné - **Kassa;** özv. Komjátó Istvánné, Nagy Sándor - **Felsőlánc;** Szaniszló Judit - **Szeszta;** Juhász András - **Csécs;** özv. Kovács Zoltánné - **Rozsnyó;** Szanko Mónika - **Berzété;** **Zempléni e.m.:** Vida Boglárka - **Ladmóc;** Rác Júlía, Filep Tímea - **Kisgéres;** Kiss Magdaléna, Mladanec Irén - **Bodrogszerdahely;** Gönczy Júlia - **Bacska;** Máté Etela - **Kiskövesd;** özv. Oláh Istvánné - **Hardicsa;** Czetó Pál - **Bély;** Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra - **Királyhelme;** Pál Éva - **Nagytárkány;** **Ungi e.m.:** özv. Molnár Sándorné, özv. Csicseri Józsefné - **Kisráska;** özv. Ladányi Lászlóné - **Deregyő;** Dupály Csilla, Stépán Mária - **Abara;** özv. Géczi Csabáné - **Nagykapos;**

JUTALMAZOTTAK: Halgas Ildikó - Kulcsod; **Zajos István** - Érsekújvár; **Kakas Sándor** - Nagysalló;

Schiller Mária - Tornalja; özv. **Végvári Zoltánné** - Perény; **Filep Tímea** - Kisgéres; özv. **Ladányi Lászlóné** - Deregyő;

Egy az
Isten!

Márk 12:28-34

Kedves Olvasóink! Olyan történet áll előttünk, mely nagyon ismerős lehet sokatok számára. A legnagyobb parancsolatot ugyanis még kátén is meg kell tanulni. A tanítás úgy kezdődik, hogy egy írástudó megy oda Jézushoz. Nyilván nem az a célja, hogy tanuljon tőle, hogy közel kerüljön Hozzá, hanem hogy kísértse őt. Tulajdonképpen provokálni akarja Jézust. A sadduceusok már pró-

bálkoztak, őket Jézus helyre tette, most pedig az írástudó gondolta úgy, hogy ő majd csöbe húzza a Mestert. Felteszi neki a kérdést: Melyik az első a parancsolatok közül? Nyilván nem arra volt kíváncsi, hogy melyik parancsolattal kezdődik a Tízparancsolat, hanem, hogy ezek közül melyik a legfontosabb. Tudta ugyanis, hogy mindegyik parancsolat ugyan olyan fontos, nem lehet fontossági sorrendbe állítani őket.

Jézus pedig válaszol. Egy Ószövetségi igével. Olyannal, amit minden zsidó ember ismert. Halld Izráel, az Úr, ami Istenünk egyetlen Úr! Szeresd azért az Urat... Most gondolkodjunk el egy kicsit közösen ezen a mondaton. Miért kell szerethnünk az Istent? Miért kell teljes szívünkkel, lelkünkkel, erőnkkel szeretni Őt? Azért, mert Ő az egyetlen Úr! Nincs rajta kívül más! Ő az, aki megteremtette nekünk a mi világunkat. Minden, ami körül vesz bennünket, amit szeretünk, amiben gyönyörködünk, az Istentől van. De ennél többet is ad. Velünk van, és vigyáz ránk! Életünk minden pillanatában számíthatunk Rá. Mi pedig nagyon sokszor fordítunk hátat neki. Megszegjük parancsolatait, nem figyelünk rá, nem törődünk akarataival. De Ő nem büntetett meg bennünket, hanem elküldte Jézus Krisztust, az egyszerűt Fiát, hogy halála által megváltson bennünket bűneinkből, hogy szabadá tegyen. Sokkal tartozunk Istennek. Ő azonban csak egyet akar. Azt, hogy szeressük. Megmutatta nekünk,

hogy mennyire szeret bennünket, és azt várja, hogy mi is szeressük Őt. Mindenél jobban!

Hogyan tudjuk szeretni Istent? Hogyan tudjuk megmutatni neki, hogy szeretjük őt? Járunk templomba, olvassuk az Igét, imádkozunk Hozzá. Ezekkel meg tudjuk mutatni, hogy szeretjük Őt. De ez még nem elég. Nem csak ennyit vár tőlünk az Úr. Az Isten iránti szeretetet úgy tudjuk leginkább megmutatni, ha szeretjük az Isten teremtményeit. Ha szeretjük felebarátainkat. Ezért teszi hozzá Mózes és Jézus is, hogy szeresd felebarátodat, mint magadat. János evangéliumában ezt olvassuk: Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.

Egy Isten van felettünk, aki nagyon szeret bennünket. Tartozunk neki azzal, hogy mi is szeretjük Őt, és szeretjük egymást. Legyen így!

Imádság: Kegyelmes Istenünk! Köszönjük Neked a teremtett világot. Köszönjük a mi megváltásunkat! Köszönjük szeretetedet! Add, hogy mi is szeretni tudjunk Téged és egymást! Ámen.

Aranymondás: „Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.” 1János 4:20

Kraus Viktor

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

Cím: Deregyő 216, 076 74 Deregyő

IČO/reg.szám: 31256732

Nyilvántartási szám: EV 5612/18

ISSN: 2585-8491

Megjelenik havonta.

Kereskedelmi forgalomba nem hozható.

Terjeszti a Deregyő-i Református

Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő: Csoma László,

szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia,

Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregyő 216,

Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomja: Marián Györky - MS PRINT